ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางจิตวิทยาของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผู้เขียน นางสาวเบญจา ไชยภักดี

สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา

ปีการศึกษา 2536

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางจิตวิทยาของครู 5 องค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2534 และค้นหาตัวพยากรณ์ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 วิชาภาษาไทย จำนวน 161 คน และครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 151 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดอัตราส่วนประมาณค่าของลิเคร์ท แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน เพื่อสอบถามและวัดสิ่งต่อไปนี้คือ สถานภาพส่วนตัวของครู เจตคติของครูวิชาชีพ เจตคติของครูต่อนักเรียน ความเสียสละของครู พฤติกรรมการสอนของครู และการใช้จิตวิทยาในการสอนของครู การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+ เพื่อหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ การค้นหาด้วยพยากรณ์เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทั้งในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ผลการวิจัยมี ดังนี้

องค์ประกอบทางจิตวิทยาของครูด้านเจอเจตคติต่อวิชาชีพเจตคติต่อนักเรียน และการใช้จิตวิทยาในการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .21, .19 และ .17 ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบด้านความเสียสละและพฤติกรรมการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอย่างทีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Procedure) ปรากฏว่าได้ตัวพยากรณ์เพียงหนึ่งตัวอย่าง เจตคติต่อวิชาชีพ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Y_1 = 28.8645 + 3.6934 (X_1)$$

$$Z_1 = 1.3384 (X_1)$$

องค์ประกอบทางจิตวิทยาของครูด้านเจตคติต่อวิชาชีพ เจตคติต่อนักเรียนความเสียสละ พฤติกรรมการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .19 , .21 , .22 และ .16 ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบด้านการใช้จิตวิทยาในการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Procedure) ปรากฏว่าได้ตัวพยากรณ์เพียง

หนึ่งตัวคือ ความเสียสละของครู ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Y_2 = 32.1501 + 4.7262 (X_3)$$

$$Z_2 = 0.2227 (X_3)$$